

NE HALOGASD AZ ENGEDELMESSÉGET!

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 06. 27.

Nagy öröm számomra, hogy újra itt lehetek előttetek és szolgálhatok felétek. Egy olyan üzenettel készültem a mai napra, amit gyakorlatilag évek óta halogattam, hogy elmondok nektek. Arról fogok ma beszélni, hogy hogyan ne halogassunk, miközben éppen én halogatam ezt az üzenetet most már több mint egy éve. De tovább nem halogatom az üzenetet, ami arról szól, hogy ne halogassunk. Legyen befogadó a szívetek, mert abban az összefüggésben fogok erről beszélni, hogy ne halogasd az engedelmességet Istennek.

Ez a címe is, hogy *Ne halogasd az engedelmességet!* Semmiképpen nem akarom, hogy kellemetlenül érezd magad a gyülekezetben! Nem azért van erről szó, hogy kényelmetlenül érezd magad azért, ami ma itt elhangzik. Nem az a célom, hogy bármiféle büntudatra vagy önvádra gerjesszelek téged, hanem csupán az a cél, mint minden egyes prédikációmban, hogy ha úgy érzed, hogy változásra van szükséged ezen a területen, akkor változz meg! Ennyi.

Nem kell, hogy semmilyen érzelmi kár keletkezzen azzal kapcsolatban, ami itt elhangzik, egyébként nagyon finom leszek, nem kell megijedni tőlem, szelíden fogok erről a dolgról beszélni. Ugyanakkor nagyon határozottan beszél az Ige az Istennek való engedelmességről, és bizony az engedetlenségünk vagy az engedelmisségünk valamilyen útra irányoz bennünket. Majdnem azt mondtam, hogy elrendel bennünket, és bizonyos értelemben ez igaz is. Amilyen módon engedelmeskedünk, vagy engedetlenek vagyunk, olyan mértékben fogjuk megélni és megtapasztalni mindazt a keresztyén életünkben, amit Isten nekünk ajándékozott, vagy amitől megváltott, de mégse tudjuk birtokba venni, mert engedetlenek vagyunk. Az értő szívetek, a halló fületek mindenkinek nyitva, lágy, hogy befogadjátok Isten Igéjét. Halleluja!

Szeretnék ma az Úrnak való engedelmisségre bátorítani benneteket. Szeretném, ha értenék és látnánk mindannyian azt, hogy az engedelmisség nagyon kifizetődő. Sőt! Az engedelmisség mindig kifizetődő. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy Istennek engedelmeskedni időnként azzal is jár, hogy áldozatot hozunk. Lemondunk bizonyos saját érdekekről, saját kívánságokról, saját vágyainkról, lemondunk mindenféleképpen az egónkról és háttérbe szorítjuk, és előtérbe helyezünk valami olyat, ami nem belőlünk, hanem Istenből fakad, azaz egyszerűen, egy mondattal megfogalmazva, azt tesszük az életben, amit Isten mondott nekünk, hogy tegyünk. Nem azt tesszük, amit magunk akarunk, nem azt, amit mi kigondoltunk, nem azt tesszük, amit mi önmagunktól vágyakozunk tenni, hanem azt tesszük, amit Ő mondott nekünk. Ebből fakadóan jön majd egy következő üzenetsor, hogy hogyan halljuk meg Isten hangját. Lehet, hogy kicsit a sorrend meg is fordult, mert ahhoz, hogy azt tedd, amit Isten mond neked, hogy engedelmes életet éljél, ahhoz meg kell Őt hallani. Ha erre nem vagy képes, akkor itt kell valamit változtatni.

Ugyanakkor meg kell látnod saját magadban, és meg kell látnod az Igében, hogy képes vagy arra, hogy meghalld Isten hangját, mert erre vagy teremtve. Arra vagy teremtve, hogy Istentől vezetést, útmutatást, hangot halljál. Természetesen nem úgy rohangálunk a világban, hogy Istent hallottam, Istent hallottam! – mert akkor bolondnak fognak nézni, hogy hangokat hallasz, és a pszichiátriára akarnak majd küldeni kedves rokonok. Ugyanakkor, ha nem hallod Isten hangját, ha nem tudsz Tőle vezetést venni, akkor hogyan engedelmeskedsz? Ha nem hallod azt, amit Ő mond neked, akkor hogyan tudsz engedelmeskedni, ha Ő kér tőled? Akkor hogyan tudsz belekerülni abba a helyzetbe, amibe Ő szeretné, hogy belekerüljél? Mert ezernyi hangot hallunk a világból. Halljuk ezt belülről, halljuk ezt kívülről, halljuk a híradásokból, a szomszédától, a benzinkutastól, a nagymamától, a szüleinktől, a gyermekeinktől, az orvosoktól, mindenféle hangokat hallunk a fizikai fülünkkel. Ugyanakkor a szellemvilág nagyon is valóságos, és a szellemi birodalomból is hallunk hangokat. Halljuk Isten Szellemének a hangját, halljuk a saját szellemünk hangját, és ha hiszed, ha nem, képesek vagyunk meg-

hallani a sátán hangját is. Ha tudsz különbséget tenni, hogy melyik hang honnan való, és nem bolondultál ebbe bele, mint sok okkult ember vagy sok fanatikus, szélsőséges keresztény, hanem józanul, tisztán, Istentől hallva hallod azt, amit Ő mond, akkor képes vagy arra, hogy engedelmeskedj neki. Szerinted, ha engedelmeskedsz, mit fog ez hozni az életedbe? Ha engedelmes életet élsz Istennek, és azt teszed az életed apróbb, közepes és nagy döntéseiben is, amit Ő kér és Ő mond neked, akkor mi ennek a következménye? Függetlenül attól, hogy újszövetségben vagyunk, vagy ha esetleg az ószövetségben élnénk, vagy az idő tengelyén bárhol, mit hoz az, ha engedelmesek vagyunk Istennek?

Azt hiszem a válasz egyértelmű, hogy ez valami jót hoz nekünk! Ugyanígy van az ellentétes oldal. Mi van akkor, ha meghalljuk Isten hangját, de nem engedelmeskedünk? Jézus csodálatos példájában azt mondja, hogy a bolond és a bölcs ember között ez a különbség, hogy bölcsnek ítéltetsz Isten előtt, vagy pedig bolondnak. Mert a bölcs ember hallja az Ő szavát, és megcselekszi azt. A bolond ember hallja az Ő szavát, és nem cselekszi meg azt. Jézus mondja meg a kérdéseinkre a választ, hogy a bölcs ember olyan lesz, mint a sziklára épített ház. Jönnek a viharok, a nehézségek, az árvizek és mindenféle világból jövő probléma, és nem lesz annak romlása. Nem lesz nekünk romlásunk, ha halljuk az Ő szavát, és annak engedelmeskedünk. Ha halljuk az Ő szavát, és engedetlenek vagyunk, akár még gyülekezetbe is járhatunk, akár még hűségesen itt is lehetünk, akár még szolgálatban is állhatunk, akár még meg is akarhatjuk cselekedni, amit Ő mond. De ha csak halogatjuk, és halogatjuk, és mindig kitoljuk, hogy majd holnap, vagy majd jövő héten, vagy majd ha alkalmas lesz az idő, vagy majd ha úgy gondolom, úgy érzem, hogy minden körülményen jó, akkor majd megteszem – szóval ha halogatjuk, hogy engedelmesek legyünk, ez egyenlő az engedetlenséggel!

Azt gondoljuk ugyan: Ó, én meg akarom tenni, amit Isten mond nekem! A szándék megvan bennem, én engedelmeskedni akarok, én szolgálni akarok, én bocsánatot akarok kérni, én adakozni akarok, én tizedfizető akarok lenni, én imádkozni akarok az emberekért, én el akarok menni evangélizációra, és mindenféle jó szándék megvan bennem! De veszélyes dolog, ha halogatsz, hogy nem most, majd holnap, vagy majd jövő héten, vagy majd a következő évben! Így eltelhet az egész életed engedetlenségben, miközben a szándék megvan benned, de mégsem teszed meg. Tudod, a hitemberek mindig cselekvő emberek. Ők azt teszik, amit kell. Inkább akarok – én most magamról beszélek – több dolgot tenni úgy, hogy esetleg elrontom, mintsem hogy ülök és nem csinállok semmit. Ezért szeretnék téged bátorítani – nem úgy, hogy kezdjél bele most aztán mindenbe, ami csak eszedbe jut –, hogy ha hallottad Isten hangját valaha is, mindegy, hogy mikor, és halogatsz, hogy megtedd, akkor végre legyél férfi, legyél határozott, és tedd meg! Mert megfizetjük az árát az engedetlenségnek. Nem azért, mert Isten megbüntet, nem azért, mert az átkait szórja ránk, egyáltalán nem erről van szó. Hanem azért, mert minden egyes dolgunk, minden egyes cselekedetünk, szavaink, tetteink magként működnek, amik a földre esnek, és előbb-utóbb teremnek.

Az engedetlenség is megtermi a gyümölcsöt! De, halleluja, az engedelmisség is mindig megtermi a gyümölcsöt, és jó gyümölcsöt terem. Időnként arra van szükség, hogy áldozatot hozzunk, de az engedelmisség képes minket a következő szintre emelni. Az engedetlenség, a halogatás, a mismásolás, a megmagyarázás, a kimagyarázás nem emel a következő szintre. Akkor csak abban a reményteljes állapotban vagy, hogy de jó lenne, ha odaérhetnék, amiről már húsz éve hallok, hogy igazán gyarapodó, igazán bőséges, igazán áldott legyek, igazán olajozottan, igazán jól mennek a dolgok, és ha jönnek problémák, azok leperegnek rólam! Olyan sokan szeretnék ilyen erős keresztények lenni, jó példák lenni a világ számára, más hívők számára. De csak ha halogatsz, halogatsz, halogatsz, akár lustaságból, akár félelemből, hogy engedelmeskedj Istennek, akkor halogatsz azt is, hogy beteljesedjen mindaz, amit Isten neked mondott, vagy odaigért, vagy odaadott már.

Ami miatt a legtöbb ember nem tapasztalja meg Isten erejét a hétköznapijaiban, és nem tapasztalja meg a csodákat és a folyamatos fejlődést, az az engedetlenség! Úgy, hogy közben

meg vagyunk győződve arról, hogy engedelmesek vagyunk. Mert gyülekezetbe járunk, adakozunk, elmegyünk evangélizációra, és alkalmakra is, és megtesszük a magunk részét, de tudod, ez mindig egy személyes dolog. Nem tudok ma neked olyan példát hozni, ami mindenkire igaz, és mindenkire egyformán ráillik, mert mindannyian külön-külön edényei vagyunk Istennek, és Ő mindannyiunkhoz külön-külön szól személy szerint. Amit Isten nekem mond, amiben engedelmeskednem kell, azzal neked nem kell foglalkoznod. Mert az az én dolgom, az én személyes dolgom. Amit Isten neked mond, az pedig rád tartozik, abban neked kell engedelmeskedned!

Úgy hiszem, hogy ez az üzenet ma sokakat fel fog emelni, azokat is, akik itt vagytok, és akik otthonotokban hallgattok, mert választ fogtok kapni az alkalom végére, hogy miért nem működött úgy idáig az, amiben hittetek, és miért nem teljesedett be mindaz, amire úgy vágytatok már évek óta. Természetesen, legtöbbeteknek nem kell kiigazítást tenni ez ügyben, mert engedelmesek vagytok. Az, hogy itt vagytok, hogy szolgáltok, nagyon sok területén az életeteknek kiválósággal végzitek a munkátokat. Ez nem egy olyan üzenet, ami mindenkinek minden időben napirenden van. Ugyanakkor mindannyiunkat felszólít az Ige, hogy vizsgáljuk meg magunkat ezzel kapcsolatban, mert ha nem vagyunk erre hajlandóak, akkor belesüppedhetünk a vallásosságba, amikor azt gondoljuk, hogy engedelmesek vagyunk, közben mégsem.

Vannak sokan, akik beletörődtek abba az élethelyzetbe, amiben vannak. Ha beletörődtél a problémádba, betegségedbe, fájdalmadba, szegénységedbe, bátorítalak, hogy gyere ebből ki! Kerülj azoknak a táborába, akik változást akarnak az életükben, a gyülekezetükben, az anyagi helyzetükben, és a többi! De akik akarják a változást, azok közül kevesen hajlandóak változtatásokat tenni. Ezt a példát már egyszer elmondtam, hogy ki akar változást az életében? Mindenki ujjong, én, igen, igen! Ki akar megváltozni? Akkor mindenki, vagy legalábbis sokan behúzzák a nyakukat, hogy én úgy akarok változást, úgy változzon meg minden jó irányba az életemben, hogy nekem ne legyen hozzá közöm! Csak legyen minden körülöttem fényes és szép! Tudod, a depresszióba bele lehet esni helytelen gondolkozásmóddal. Ám kijönni belőle nem lehet ugyanazzal a gondolkozásmóddal. Ha nem kezeled jól a pénzügyeidet, egy rossz hozzáállással, egy rossz pénzügyi gazdálkodással bele lehet esni egy nagy adósságba, egy csődbe, de ugyanazzal a hozzáállással, mentalitással, gondolkozásmóddal, cselekedetsorral nem lehet abból kijönni. Ahhoz, hogy változás legyen, meg kell változni!

És van itt még valami, ami majd megint egy külön alkalomnak a témája lehet: a gyógyulás. Vannak sokan, akik kínlódnak, szenvednek sok-sok év óta bizonyos betegségekkel, de én hiszem azt, hogy az Úr Jézus neve, az Ő megtört teste, az Ő személye minden betegségből meg tud gyógyítani mindent embert. Nem Őrajta múlik az, hogy meggyógyul-e valaki. Az engedelmesség, az engedetlenség itt is közrejátszhat. Pénteken az imakörben jött elő ez a példa, hogy egy szélsőséges példát hoztak, van egy 250 kilogrammos férfi vagy asszony, és alig bír mozogni, a nagy túlsúlya miatt a cukorbetegség, a szívbetegség, a magas vérnyomás, és mindenféle egyéb problémák gyötrik és kínozzák, és imádkozik, hogy meggyógyuljon. De engedetlen azzal kapcsolatban, hogy változtasson a táplálkozási szokásain, és kezdjen el többet mozogni.

Ha engedetlenek vagyunk, és várjuk a csodát, akkor ez egy fals dolog. Miért gondoljuk, hogy Isten nem mondhatja nekünk azt, hogy változtassunk az életvitelünkön? Akár az étrendünkön, akár a mozgásunkban, akár a szemléletünkben, a gondolkozásmódunkban. Sokan azért kerültek bajba, akár betegségbe, mert nem voltak hajlandóak változtatni és engedelmeskedni.

Például én is ilyen ember vagyok. Hadd tegyek erről egy bizonyosságot. Fiatalkoromban, tinédzser koromban nagyon sokat sportoltam. Nagyon rugalmasak voltak az izmaid, lazák voltak, nagyon jó fizikai állapotban voltam. Most is abban vagyok, viszont amikor elkezdtem dolgozni, a sportolás abbamaradt, és éveken keresztül hallottam a Szellem készítését, hogy gimnasztikus gyakorlatokat végezzek. Nyújtsam a hátamat, a lábamat, a karomat, mozogjak, sportoljak. Mert ha teljesen abba hagyja ezt az ember, akkor az izmok elkeményednek,

rugalmatlanná válnak, és mivel nem voltam engedelmes, kétszer is volt az életemben, hogy olyan derék izomfájdalom gyötört, hogy ágyba kényszerített pár napra. Azóta persze rendszeresen végzek jó fizikai gyakorlatokat, és amennyire tudok, sportolok, és sportolni is fogok. De tudom, hogy nem egy ördögi támadás volt az, hogy beállt a derekam, és alig bírtam mozogni, és nem bírtam lehajolni, hanem az én engedetlenségem. Mert a Szent Szellem évenként keresztül mondta, hogy sportolj, mozogj! Mindenkinél az alkata olyan, amilyen, mindenkinél a genetikája olyan, amilyen, de ezt csak zárójelben mondtam, hogy ez alól én sem vagyok kivétel.

Sokan vannak, akik szeretnének változást, de nem akarnak változni. Vannak sokan, akik csodákat akarnak, de nem hajlandók hitben járni a vízen. Akarom, hogy csoda történjen, de hogy én kilépjek, valamit hittel tegyek a látható körülmények ellenére, na, azt már nem! Vannak, akik békességet akarnak, de nem hajlandók megfékezni a gondolataikat és nem hajlandóak elutasítani a félelemmel teljes gondolatokat. Csak azt forgatják az agyukban, ami Isten Igéjével ellentétes. De én békességet akarok, Uram, áraszd rám a Szent Szellem békességét! Ne aggodalmaskodjatok semmi felől – mondja, tanítja, parancsolja Isten Igéje. Akkor Isten békessége megőrzi a te gondolataidat, folytatja. Ha engedetlen vagy, és beengedsz az elmédbe olyan gondolatokat, amelyek nem oda valók, akkor annak meglesz a következménye. Mély depresszióba lehet süllyedni, ha az ember a gondolatait nem szabályozza. Sokan akarnak szolgálni Istennek, de nem hajlandóak elindulni a szolgálatban. Nem hajlandóak kilépni, mert majd-majd-majd-majd-majd! Csak várnak, várnak, halogatják, és ez engedetlenség! Még ha nem is annak látszik. Az engedetlenség egy nagyon nagy tolvaj, és a halogatás ugyanúgy nagyon nagy tolvaj. Ha állandóan halogatsz és halogatsz és halogatsz, akkor az meglop téged. Ha halogatsz az engedelmességet, hiába van benned jó szándék. Hiába jó a szándékod, hiába van jó készséged rá, hiába akarsz engedelmeskedni, de nem teszed azt meg, az egyenlő az engedetlenséggel. Prédikátor 11,4 mondja:

Prédikátor 11,4. Egyszerű fordítás

4. Aki mindig a kedvező időjárásra vár, nem fog vetni soha. Aki meg az esőtől fél, aratni nem mer soha.

Mondja az Egyszerű fordítású Biblia. Az én számomra ez az igevers sokszor volt ezüst tálcán aranyalma, és ma is az. Nagyon szeretem ezt az igeverset, a szövegkörnyezetével együtt. Igazából itt a természetes szintű magvetésről beszél és tanít Salamon, de ez nagyon sok mindenre alkalmazható. Hogy engedetlenek vagyunk, mert nézünk a körülményekre, nem vetek magot, nem teszem ezt, nem teszem azt, mert miért is? Mert várom a kedvező időjárást. Majd, ha több pénzem lesz, majd, ha a körülményeim rendben lesznek, majd, ha jobb lesz a fizetésem, majd akkor engedelmeskedem, mikor több időm lesz! Majd akkor engedelmeskedem, amikor a gyerekek kirepültek a családi fészekből és több időm lesz erre. Majd akkor. De ez engedetlenség! Ugyanakkor, aki meg az esőtől fél, aratni nem mer soha. Van olyan, hogy a földműves nem megy ki a földre, mikor az aratás készen áll a mezőn? A búza, a kukorica meg a paradicsom, meg a mindenféle zöldség, gyümölcs rendelkezésre áll., Elvetette a magot, készen áll az aratásra, tehát gyülekezetbe jár, akár tizedfizető, vagy adakozó, rendszeresen ott van, megőrizte a veteményt a kártevőktől, megőrizte a terményt a tolvajoktól, készen van az aratás, és mégsem aratja le? Mert néz valamire, amire nem kellene? Mert az esőtől fél, és aratni nem mer soha. Látod-e azt, hogy eljuthatsz az életedben arra a pontra, amikor minden készen, rendelkezésre áll az életedben, mert elvégeztél egy szellemi törvényt, az elejétől szinte a végéig, és az utolsó ponton bukik el a dolog? Nagyon sokan nagyon jó magvetővé váltak. Nagyon jó adakozóvá váltak. Nagyon jó szolgálattelévővé váltak. Nagyon jól engedelmeskednek egy darabig, aztán a legvégén, amikor a túlradást kellene begyűjteni, akkor ott elakadnak, mert félnek, hogy mi lesz, ha. Mit mondanak az emberek, jön az eső, elver, vizes lesz a ruhám. Döbbenet, nem? Te otthon a konyhakertedben, ha jön az eső, előtte nem szeded le a borsót, vagy babot vagy paradicsomot vagy paprikát? Inkább félsz, nehogy

vizes, sáros legyen a cipőd? Ugye, milyen ostobaság? Ugyanakkor szellemi értelemben erről beszél itt az Ige.

Ha ki akarsz kerülni a pusztaságból, és az ígélet földjén akarsz járni, akkor a cselekedetek embere kell, hogy legyél! Annak az embere, aki megcselekszi az Igét. Minél tovább húzod az időt, annál kevesebb idő marad annak az elvégzésére. Ha már ennél az egyszerű konyhakertes példánál maradtunk, az egyszerű borsó-, vagy paradicsom- vagy szamócaszedést a kertedből sem lehet húzni-halasztani, mert ha kifogysz az időből, ott megy tönkre a földeden. Van tehát egy rendelt ideje az aratásnak is. Van egy rendelt ideje annak, amikor ki kell menned, ha tetszik, ha nem. Ha kényelmes, ha nem. Ha jön az eső, ha nem. Ha fúj a szél, ha nem. Ha jönnek a szomszédok vagy a gyerekek látogatóba, ha nem, egy bizonyos időszak áll a rendelkezésedre, hogy az aratásodat begyűjtsed. Mert ha szeptemberig vársz a borsó leszedésével, addigra abból már semmi sem lesz. Ha novemberig vársz a paradicsom szürettel, akkor abból nem kell paradicsomlét eltenned, meg nem kell belőle salátát készítened. Ugye egyértelmű? Ilyen egyszerű példákat hoz a Biblia a hétköznapi, természetes életünkből, hogy arra késztesen, arra vezessen minket, hogy hajlandóak és engedelmesek legyünk azért, hogy beteljesedjen az életünkben mindaz, amit Ő odaadott már nekünk. Tehát nagyon fontos, hogy a megfelelő időben cselekedjünk meg, amit Isten mond nekünk! Akkor, amikor elvetjük a magot, amikor a kártevőket üzzük el magunktól, miközben nő az, amiben hiszünk, és akkor is, amikor aratnunk kell. Mert ha nem a megfelelő időben ülteted el a paradicsompalántádat, vagy a búzamagodat, hanem ha van idő a két ünnep között, december 29-én és azt gondolod, hogy csak most van időm, akkor könnyen lehet, hogy januárban kifagy.

Van egy aratási idő, de előtte van egy magvetési idő is, és ebbe bele kell kerülnünk. Ha a természetes szinten mi képesek vagyunk arra, hogy ezt felismerjük, megtanuljuk, és jól működtessük, hogy legyen a kamrában télen egy csomó befőtt meg lekvár, meg a családnak minden a konyhakertünkből, akkor szellemi értelemben, keresztényként nem tudjuk ugyanezt megtanulni, megcselekedni és csinálni? Dehogynem! Csak oda kell figyelni erre. Tudatosan. Keresni, követni azt, hogy mikor mit kell csinálnunk, mikor mi az időzítésünk. A János evangéliuma 7-ben mondja Jézus:

János 7,6.

6. Monda azért nékik Jézus: Az én időm még nincs itt; a ti időtök pedig mindig készen van.

Javasolom nektek, hogy otthon az egész fejezetet olvassátok el! Nagyon jó ez a kis történet. Ebben a példában Jézus arról szól, hogy nem jött el még az ideje, hogy elmenjen Jeruzsálembe, és megmutassa magát nyilvánosan. Mindenki azt mondta körülötte, hogy aki azt akarja, hogy népszerű legyen és megismerjék az ő szolgálatát, annak nyilvánosan kell beszélni és megmutatnia magát. És mondta Jézus, hogy nincs még itt az én időm, eljön majd az időm, amikor ezt megteszem. El is jött az idő és meg is tette. Van egy rendelt ideje a te dolgainak akkor, amikor azt meg kell tenned, nem előzheted meg saját magadat, legalábbis az isteni rendelést nem, és nem késheted le. Gyönyörű dolog ezt keresni, kutatni! Nem bonyolult egyébként, de a gyakorlásra, gyakorlásra, gyakorlásra ki tudunk fejlődni.

Tehát az én időm azt mutatja, hogy én hol állok az életem menetrendjében. Ez az én személyes időm, hogy én mikor születtem, hogyan végzem a szolgálatomat, az életemet, az időszakok az én életemre vonatkozóan, én hol állok most, ezt mutatja az én időm. A te időm megmutatja azt, hogy ezen az idővonalon te hogy állsz a magad idejében ahhoz képest, hogy Isten mit mond és mit mutat neked. Van egy globális fölöttünk álló időtengely, ami Istennek a menetrendjét mutatja meg, amiről beszélt István az elmúlt hetekben és majd fog az elkövetkezőkben is, ami tőlünk bizonyos értelemben független, mert valamit elvégzett Isten, valamit el akar végezni, most is végzi. Amit el fog végezni, mindegy, hogy te egyetértesz vele vagy nem, közreműködsz vagy nem, Ő el fogja végezni a nagy időtengelyen, mint ahogy a megváltás munkáját is elvégezte, természetesen emberi segítséggel a próféták, stb. által, de Ő az, aki bevégzi és be akarja végezni a te életedben is.

Meg kell látnod azt, hogy sok minden ezen a földön időhöz kötött! Nem tudjuk megmásítani, minden utasítás vagy lehetőség időhöz kötött. Minden egyes kijelentés Istentől a te számodra, amikor azt mondja neked, hogy ezt tedd meg, kezd ezt megselekedni, engedelmes legyél nekem ebben, onnantól kezdve egy láthatatlan időzítő óra elkezd visszafelé kattogni és számolni. Egy bizonyos idő van arra, hogy azt bevégezzed, nem áll rendelkezésre kétszáz év. Mint ahogy nem áll rendelkezésre a magvetésre három év tavasszal, csak pár hét vagy pár hónap, időjárástól függően. Az aratásra sincs lehetőség, ha a konyhakertes példát hozzuk, hogy tizenhat hónapon keresztül arassál a paradicsom ültetvényeden. Amikor Isten mond neked valamit, hogy engedelmeskedj, annak van egy adott, szabott ideje. Amikor azt neked elmondja, hogy te ezt tedd meg, akkor ott te azt húzhatod, halaszthatod, és akár még az időből is kieshetsz és nem végzed el, vagy pedig választhatsz és dönthetsz úgy, hogy akár azonnal, amikor Ő mondja, akkor te azt megteszed. Ez mindig a te választásod. Ez mindig a te döntésed.

Én úgy hiszem, hogy az egyik legjobb védelem, ha Isten akaratában vagyunk, és a legjobb dolog ahhoz, hogy Isten akaratában legyünk az, hogy ha Ő mond nekünk valamit, akkor azt halogatás nélkül elvégezzük és megcsináljuk. Nem tudom azt mondani, hogy én vagyok a legjobb példa, hogy milyen szuper módon csináltam az életemben. Vannak, akik nagyon pedánsak, nagyon jól végzik ezt. Én nem tudom ezt magamról elmondani, ugyanakkor sokat tanultam már, ha húzom, halasztom is a dolgokat, mert mindannyian hajlamosak vagyunk erre, hogy húzzuk, halasszuk a dolgokat. Ki az, aki nem? Van egy bátor jelentkező! Szóval a legtöbbször szereti húzni, halasztani. Van egy időszakunk rá, ahogy egy diáknak egy vizsga elvégzésére, vagy egy lecke beadására, vagy megtanulandó versre van négy nap. Akkor három napig élvezük az életet, a negyedik nap felénél elkezdünk vakarózni, hogy most akkor gyorsan, gyorsan megtanuljuk. Húzzuk, halasztjuk minél későbbre.

Nem tudom, mondhatom-e prédikátorként, hogy készülünk egy-egy üzenetre, tudjuk azt, hogy miről kell beszélni, ahhoz való igeolvasás, tanulmányozás, imádkozás, anyaggyűjtés, húzzuk, halasztjuk addig, amíg rá nem ég a körmünkre, hogy most már késznek kell lenni, mert itt az alkalom és beszélni kell róla. Csak én vagyok ezzel így, ugye, senki más? Minden pásztor, szolgáló ezt jól csinálja? Ismered a mondást, hogy ráég a gyertya a körmödre. Tehát, mielőtt elfújnad, ráég az ujjadra. El kell fújni előbb. El kell végezni azt a munkát, amit el kell végezni. Persze mindennek ideje van, nem lehet elé menni sem a dolgoknak, de lekésni sem. A lényeg, azt hiszem, amit akartam ezzel kapcsolatban elmondani, hogy minden utasítás az időhöz kötött és amikor Isten mond valamit, hogy tedd meg, akkor a számláló elkezd visszafelé számolni. A Prédikátor 3,1 vers mondja, tehát Salamon, hogy mindennek megvan a maga ideje.

Prédikátor 3,1.

1. Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak.

Ez egy alap Igéje kell, hogy legyen az életünknek. Nem úgy, hogy azt gondoljuk és azt hisszük, hogy eleve elrendelt ideje van mindennek, és a sorsunk úgy meg van írva, hogy attól eltérni nem lehet. Isten még arra is képes, hogy új sorsot teremtsen neked, mint ahogy ezt megtette az ószövetségben akár Izraellel is, vagy akár egy-egy királlyal is. Ugyanakkor megvan mindennek a maga ideje. Tehát a feladat elvégzéséhez rendelkezésre álló idő minden órával fogy, és most kell komolyan venni az Urat, nem majd holnap! Hány fiataaltól hallottam, mikor bizonyosságot tettem évekkkel, évtizedekkel ezelőtt nekik, hogy az Úr milyen jó, hogy nem, nem, majd amikor öreg nyugdíjas leszek és a kandalló előtt ülve olvasgatok, akkor majd hiszek Istenben! Mondták ezt nekem egy páran már. Az első dalunk, ahogy énekeltük a mai alkalom elején, ha itt voltál, akkor hallhattad, ha később érkeztél, akkor lemaradtál róla, hogy most van az idő, amikor az Urat kell követni, teljes szívünkkel szolgáljuk Őt. Az aratás munkája nagy, de velünk van Istenünk és az Ő nevében győztesek leszünk, mert már győztesek vagyunk Krisztusban. Ezt énekeltük és ez egy olyan jó szövegű, olyan igei, bibliai dal, ami megmozgatja az embert és arra készíti, hogy komolyan vegye az Úr dolgait.

Ha az Úr szólt hozzánk, akkor miért halogatjuk annak a megtételét? Miért nem vesszük azt komolyan? Lehet, hogy azzal kapcsolatban szólt, hogy menj át a szomszédba, kérjél tőle bocsánatot, vagy az éppen learatott borsódból adj egy fél kilót neki, vagy hívd föl a rég nem látott vagy hallott barátnődet, vagy menj el arra az evangelizációra Kispestre, és légy segítőtje ott annak a szolgálatnak, vagy állj be végre abba a szolgálatba, vagy keress valamilyen szolgálatot, amit igazán tudsz végezni! Végre menj oda az Attilához, aki most prédikál és kérdezd meg tőle, hogy mit tehetek én a gyülekezetért? Érted, ugye? Nem kell mindenkinek idejönnie alkalom után és nekem szegezni a kérdést! De sokan így álltatok be valamilyen szolgálatba, hogy benne volt a szívetekben a vágy, hogy valamit tenni akartok és most így teszitek és végzitek azt a munkát. Halleluja!

Tehát eljön az idő, amikor már nem tudsz eleget tenni annak az utasításnak, mert kifutottál az időből. Miért halogatunk? Jó kérdés. Foglalkoznak ezzel világi tanulmányok is, pszichológusok is, tanítják főiskolán bizonyos órákon, bizonyos szakokon, hogy miért halogatjuk azt, hogy elkezdjünk valamit? Vagy, ha elkezdtünk valamit, akkor miért halogatjuk, hogy befejezzük? Miért halogatjuk azt, hogy bizonyos kellemetlen beszélgetéseken túl essünk? Pásztorok miért halogatják azt, ha van a gyülekezetben valaki lázadó vagy tolvaj, hogy foglal kozzanak azzal a helyzettel, hogy kezeljék azt a helyzetet? Ha bemegy egy tyúkudvarba egy róka, akkor miért halogatsz azt, hogy elkapd a grabancát és kidobd a tyúkudvarból? Mire vársz? Hogy a róka majd megtér, hogy majd vegetáriánus étrendre fog áttérni? Nem. A bomlasztó, a rágalmazó, a lázadó természetű ember az vagy megtér vagy pedig nincs helye közöttünk! Nagyon kemény dolog, nem? Ez végigvonul az egész Biblián. Lehetősége mindenkinek van arra, hogy igazodjon, hogy változtasson. De az az ember, aki bejön ide közénk és a vezetőség tudta nélkül szórja közöttetek az ő oltásról szóló véleményét, okoskodik és mindenféle ostobaságokat terjeszt közöttetek, mindenféle rossz magokat szór, anélkül hogy a gyülekezet tagja lenne, hogy rendszeresen ide járna. Egyszerűen járja a gyülekezeteket, és mindenfelé a saját elképzelését szórja az emberekre. Az ilyen embereket megkérjük, hogy ezt csinálja ott, ahol erre neki lehetősége van, mert itt erre nincs! Erre is volt példa, hogy el kellett küldenünk embert. Ilyenkor, amikor határozottan kell egy ilyen helyzettel foglalkozni, mi volt az első vád? Hogy nem járok vele szeretetben! Gondold el, a róka rád förmed, mint gazdára: Nem jársz velem szeretetben, én éhes vagyok, enni akarok! Sőt még a tojásból is adjál nekem, nem csak a tyúk meg a csirke kell nekem, még a tojást is add nekem! Ostoba felfogás, ha ezt engedjük, ugye?

Miért halogatjuk időnként azt, hogy szembenézzünk keresztény testvéreinkkel, akivel nézeteltérésünk van és megbeszéljük a dolgot? Mert kényelmetlen. Mert konfrontálódni kell. Mert kellemetlen. Miért halogatjuk azt, hogy leüljünk a férjünkkel, vagy a feleségünkkel és beszéljünk? Mert van az elménkben valami, ami berögzült és nem biztos, hogy akarunk változtatni. Miért halogatjuk azt, hogy odamenjünk valakihez bocsánatot kérni? Miért halogatjuk a megtérést, ha arra van szükségünk? Miért halogatjuk az engedelmisséget? Félelemből? Lustaságból? Á, majd az idő megoldja! Hol van a Bibliában megírva az, hogy az időnek van olyan képessége, hogy megoldjon dolgokat? Az idő nem megoldja, hanem elnapolja vagy elsikálja, vagy jelentéktelenné teszi a dolgokat! Vannak helyzetek, amikor nagyon rövid időn belül foglalkozni kell dolgokkal, mert ha nem foglalkozol vele, az idő nem megoldja, hanem hatástalanná teszi azt a dolgot. Ha tinédzser gyermeked van és megbeszéled vele, hogy este kilenckor itthon vagy és fél tizenkettőkor oson be a házba, mikor beszélsz vele erről a dolgról? Vagy akkor ott azonnal, de legkésőbb másnap reggel, nem pedig két hónap múlva. Ugye? Ha azt mondtam, kilenckor itthon vagy, akkor kilenc óra előtt egy perccel már a zárban a kulcs csörög, ha nem, akkor jön a számonkérés. Hát gyerek, tinédzser! Majd az utca fogja felnevelni, meg megnevelni, ha te nem! Meg a barátok, meg a világ.

Tehát húzzuk az időt, hátha magától megoldódik a dolog. Húzzuk az időt és elhanyagolunk kapcsolatokat. Hátha majd magától szép virágokat terem a rózsánk, de nem metsszük meg,

nem öntözzük, nem locsoljuk, nem tápozzuk meg. Nekünk otthon nagyon sok virágunk van, a feleségem nagyon sokat foglalkozik velük, és ezért nagyon szépek ezek a virágok. Rendszeresen foglalkozni kell velük, nem lehet elnapolni, főleg ilyen meleg időben a locsolást. Majd ha lesz kedvem, majd ha hűvösebb lesz, akkor majd meglocsolom! Vannak helyzetek, amire rá lehet húzni azt az igazságot, ami a világban is egy mondás, hogy addig kell ütni a vasat, amíg az meleg, ha kihűlt a vas, akkor már nem alakítható. A vasat addig lehet alakítani, formálni, amíg vörösen izzik, amíg meleg, amíg hajlékony. Ha kihűlt, akkor vagy újra be kell tenni a tűzbe – vagy újra kell jöjjön a probléma, hogy megint foglalkozzál vele –, vagy ha kihűlt, akkor utána nem nagyon van értelme foglalkozni vele.

Sokszor így vagyunk, elkésünk dolgokkal és csodálkozunk, hogy miért nem érünk el eredményt. Mert nem a megfelelő időben foglalkozunk vele, húzzuk, halasszuk, ameddig csak lehet. Vannak helyzetek, amiket valóban el kell napolni, el kell halasztani, és vannak dolgok, vannak helyzetek, amikkel nem akkor kell foglalkozni, amikor mi testből azonnal le akarnánk rendezni, ilyen is van. De amikor az Úr azt mondja, hogy most akkor ezzel foglalkozzál, akkor ne halogassunk, mert a körmünkre fog égni! Akkor csodálkozunk, hogy miért van nekem ezzel problémám? Nagyobb problémám van vele, mint amikor először szembesültem vele! Sokszor egy adott munkát addig húzunk, amennyi időnk van rá. Az időkorlát végére érve pedig egyre feszültebbek vagyunk, egyre idegesebbek vagyunk, egyre dühösebbek vagyunk. Úgyhogy szánjuk el magunkat arra, hogy keressük Isten akaratát, Isten hangját, és amikor meghallottuk, akkor engedelmeskedjünk! Ne halogassunk, mert le tudunk maradni így a Szent Szellem mozdulásairól. Le tudunk így maradni arról, amit Isten akar, eltervezett a számunkra.

Ha nem kezdted el azt, hogy engedelmes legyél neki, akkor nem fogod befejezni sem. De ha elkezdted, akkor meg ne halogasd annak a befejezését, vagy maradj abban a munkában! Sokan vagyunk bizonyos munkákban benne most, és ahogy végezzük, haladunk a vége felé, és kitartóan, hűségesen csináljuk, kell, hogy elérjük azt a célt, amit Isten kitűzött élénk. Van, amit azért teszünk meg, mert még nem égett rá eléggé a körmünkre. Vannak helyzetek, amikor azért nem foglalkozunk dolgokkal, mert nem annyira szükséges még, meg nem annyira veszélyes ez a dolog, nem olyan nagy ez a viszály, ezt még el tudom viselni. Ha csöpög a csap, mikor könnyebb azt megjavítani, amikor három percenként csöppen egyet, vagy amikor három másodpercenként csöppen egyet, vagy amikor másodpercenként két liter folyik belőle? Amikor van egy gát, ami itt-ott repedezik és kicsi kis buzgárok, kis vizecskék kezdenek átfolyni rajta, akkor nem várjuk meg azt, és a vízügyesek nem várják meg, amíg egy kamion hosszúságú, széles vízáradat folyik át rajta, hanem azonnal foglalkoznak vele.

Minél kisebb a probléma, annál könnyebb vele foglalkozni. Én úgy hiszem, hogy ez nem csupán az én bölcsességem, hanem ezt ti is így gondoljátok, és sokan erről beszélnek. Az a kényelmetlen helyzet még nem jött el sokszor, hogy mindenképpen kell foglalkoznunk vele, ezért nem foglalkozunk vele, vagy csak egyszerűen engedetlenkedünk. Tudod, van az Ószövetségben egy nagyon jó példa erre, hogy hogyan voltak engedetlenek és hogyan váltak engedelmessé emberek, és ez időben Jézus előtt bő ötszáz évvel történt. Aggeus próféta beszél erről, amikor is a hetven éves babilóniai fogságból a nép kiszabadult, visszatért az ígéret földjére és elkezdtek ott élni az életüket. Isten azt mondta nekik, hogy építsék újjá a templomot. A Bővített fordítás szerint fogom most olvasni Aggeus próféta könyvét az első fejezetből a 2-es verstől a 9-ig. Ez egy speciálisan arra a helyzetre vonatkoztatott igesor, ami nagyon mély és nagyon bőséges szellemi tartalommal megmutatja nekünk azt, hogy maga az az igazság, amivel ők itt szembesültek és amit csináltak, ez ma is igaz, és időnként mi is ugyanezt csináljuk. Itt megvan a válasz is, hogyan lehet ebből kijönni. Olvasom az 1-es verset is.

Aggeus 1,1–9. Bővített fordítás

1. Dárius perzsa király második évében a hatodik hónapban, a hónap első napján az Úr szava szólt Aggeus próféta által, Jeruzsálemben a babilóniai fogság után Zerubbabel-

hez, Shealtiel fiához, Júda kormányozójához és Józsuéhoz, Jehozadak főpap fiához, mondván:

Álljunk meg egy pillanatra, hogy miért olvastam fel ezt az első verset? Azt gondolnánk, hogy föl sem tudom fogni, mi van? Ki szól kinek? Milyen időpontban, miért mondja, milyen főpap, milyen próféta, milyen király, milyen hónap, milyen napja? Miért van ez itt? Miért nem lehetett egyszerűen leírni két szóval: Isten azt mondta, Aggeus meg tovább adta? Minden egyes igeversnek a Bibliában fontos helye és szerepe van. Talán majd a végén fogod megérteni, ha a két rövid fejezetet áttekintjük pár gondolatban, hogy nem véletlenül mondja meg Isten itt a pontos időszakot, időpontot, azt, hogy ki mondja, kinek mondja, milyen körülmények között mondja, mert az időről szól ez az egész két fejezet itt. Olvasom tovább:

2. Ezt mondja az Úr: Ezek az emberek azt mondják, hogy nem jött el az idő, hogy az Úr házát újjá keljen építeni, bár Cyrus elrendelte ennek megtételét tizennyolc évvel korábban.

Ez egy kulcs igevers ennek az egész könyvnek a megértéséhez. Azt mondja az Úr, hogy azok az emberek azt mondják. Így indul. Azt mondja az Úr, hogy azok az emberek azt mondják. Az Úr tudja azt, hogy te mit mondasz. Az Úr tudja azt, hogy te mit gondolsz. Az Úr mindent tud. Azt mondja az Úr, hogy azok az emberek azt mondják, nem jött még el az idő az Úr házána a felépítéséhez, hogy újjá kelljen azt építeni, bár Círus elrendelte annak megtételét tizennyolc évvel korábban. Igazából maga Isten rendelte el a templom újjáépítését.

3. Ezután az Úr szava szól Aggeus próféta által, mondván:

4. Annak van itt az ideje, hogy ti magatok paneles házakban éljtek, míg ez a ház, az Úré romokban hever?

5. Ezért mondja a seregeknek Ura: Fontoljátok meg az útjaitokat és azzal törődjtek, ami elérkezett hozzátok!

6. Sokat vetetettek, de keveset aratattok; esztek, de nincs elég; isztok, de nem tölt be; felöltöztettétek magatokat, de senki nem melegszik át és aki bért keres, arra kereste, hogy olyan zsákba tegye, amin lyukak vannak.

7. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Fontoljátok meg az útjaitokat, korábbi és jelenlegi viselkedéseteket és azt, hogy hogyan boldogultok.

8. Menjtek fel a dombvidékre, hozzatok magatokkal faanyagot és építsétek újjá az én házamat, örömmel fogadom azt majd és meg fogok dicsőülni, mondja az Úr, azáltal, hogy elfogadom, hogy az én dicsőségemért lett és az által, hogy megmutatom benne az én dicsőségemet.

9. Sokat vártatok az aratnivalóból és ímé kevés lett és még ha haza is hozzátok szétfújtam. Miért? Mondja a Seregeknek Ura. Az én házam miatt, ami parlagon hever, miközben ti magatok, minden ember futtok a saját házatokba, alig várva, hogy megépítsétek és feldíszítsétek azt.

Ha otthon majd olvasod, tudd, hogy ószövetségi környezetben van ez. A törvény alatt, szabad – nem szabad, jót teszek – jót kapok, rosszat teszek – rosszat kapok törvény alatt éltek. Ezért mondja az Úr: rosszat csináltál, ezért rosszat tettem veled! Mi nem ez alatt a törvény alatt vagyunk, és meg kell értenünk, hogy Isten nem változott meg, csak az változott meg, ahogy a mi Istenünk tud bánni velünk. Nekik ott volt a törvény, a törvény alatt voltak, mi kegyelem alatt vagyunk. Ez a kegyelem lehetőséget ad számunkra, hogy akár hibázzunk is. Lehetőséget ad az engedetlenségre is, de nem *hatalmaz* fel minket az engedetlenségre. Lehetőséget ad nekünk arra, hogy eltévesszük, és nem tör fölöttünk pálcát Isten és nem ver bennünket meg bottal, sem semmilyen csapással, mert minden egyes ítélet a rossz döntéseink, rossz cselekedeteink, bűneink miatt Jézusra lett helyezve, Ő hordozta el, és ezért minket Isten nem ítél el. Mi azt kapjuk, amit Jézus kapott, társörökösök vagyunk, győztesek.

Ugyanakkor ez a kegyelem arról szól többek között, hogy felkínálja nekünk, hogy szabadságban szolgáljuk Őt. Úgy szolgáljuk Őt, hogy nem a törvény kardja lebeg a fejünk

fölött, és ha valamit elrontunk, akkor lesújt ránk, hanem úgy szolgáljuk Őt, hogy teljes szabadságban. Erre a szabadságra hívatattok el, mondja Pál apostol, hogy szabadon szolgáljátok Őt, nem pedig kényszerből, nem pedig muszájból, nem pedig kötelességtudatból. Az Istennek való engedelmisségünk azért engedelmisség, mert mi ezt szabadon választjuk, hogy engedelmeskedni akarunk. Azt mondja Pál apostol, hogy minden szabad nékem, de nem minden használ. Használ-e nekem az, ha engedetlen vagyok? Itt ebben a történetben nagyon jól kifejezi az Ige, hogy az emberekben megvolt a készség arra, hogy megépítsék a templomot. Ezeknek az embereknek megvolt a szíve vágya, hogy majd egyszer odaérnek, amikor minden összeáll. Akkor majd adakoznak, és majd beleáldozzák az idejüket, az energiájukat, és akkor majd fölépítik azt a templomot. Gondolj bele, hogy hetvenéves fogság után visszatér egy nép, sok-sok ezres embertömeg egy olyan helyre, ami teljesen le van rombolva, le van pusztulva. Mi az első? Hát valahol lakni kell, nem? Valahogy ki kell alakítani a konyhát, a hálószobát, a gyerekszobát, a földeket és el kell kezdeni élni valahogy. Ez egy természetes dolog, de ott volt az utasítás Istentől, hogy a templomot építsétek fel! Amit az emberek választottak az, hogy először azzal foglalkoztak, hogy nekem legyen meg minden, ami kell. Nekem legyen meg az, amire szükségem van, először az én, meg a családom, meg az enyém legyen meg, az Úr dolgai az második vagy harmadik, vagy sokadik. Meg akarom én azt tenni, engedelmeskedni akarok, föl akarom építeni a templomot, én szolgálni akarok, meg mindenféle jó dolgot akarok csinálni, de csak majd! Először legyen beiskolázva a gyerek, legyen fölépítve a ház, legyen meg a medence és majd, ha mindent elvégeztem és minden körülményem rendben van, akkor majd a fölös időből, majd abból megteszem azt, amit az Úr kér! De nem fogod megtenni, vagy nem úgy fogod megtenni!

Itt jön be a képbe az a két dolog, ami a gyarapodásnak egyik alappillére, amit Jézus mondott a Máté 6,33-ban, hogy keressétek először Isten országát, és minden megadatik nektek. Ha ez nem így van, akkor az a „minden megadatik nekünk” nyögvenyelős lesz az életünkben, mert annyira várunk rá, hogy minden megadasson nekünk. Békesség, bőség, ahogy a székely ember mondja újévkor: Bort, búzát, békességet, kövér hasú feleséget, ahogy köszöntik egymást a székelyek újév napján. Vágyunk erre, de egy valami lehet az első helyen, egyetlenegy dolog lehet az első helyen. Ó, nekem a család az első! Rendben van, hogy a család az első, de akkor nem az Úr az első. Nekem a szolgálat az első! Lehet, hogy a szolgálat az első, de akkor sem biztos, hogy az Úr az első, ha a szolgálat az első. Tudod, lehet szolgálatban lenni úgy, hogy az ember csinálja, csinálja, csinálja. Lehet egy házasságban is úgy benne lenni, hogy együtt vagyunk, együtt vagyunk, de nem a közösség az első, hanem mert megesküdtem rá, hogy nem hagylak el. Ha elhívtál, Istenem, akkor végzem, hát csak nem szégyenülök meg! Milyen példát mutatok a fiataloknak, ha én fölodom menet közben? Nekem csinálnom kell! Mit mond anyu, mint mond apu, mit mondanak a többiek, ha nem teszem? Az Istennel való közösség, az meg a második, vagy a harmadik, vagy a sokadik.

Egy kapcsolatban ugyanígy az első a közösség kell, hogy legyen. Az, hogy mi az elhívásotok, mi a szolgálatotok, mi az, amit végeznetek kell, az valahol hátrébb van. Nagyon fontosak azok, fontos a család. Mi egy családközpontú gondolkodású gyülekezet vagyunk, bibliai alapelvekkel, tehát nem a család ellen beszélünk, sőt. Akkor lehet igazán jó egy család működése, ha az Úr az első mindenkinek az életében. Ha az Úr az első az életünkben, akkor az engedelmisség is első, vagy legalábbis az kellene, hogy legyen. Itt a halogatást a zsidó nép nem engedetlenségnek fogta fel, mint ahogy mi is sokszor, mert azt mondták és azt gondolták, ahogy mi is azt gondoljuk sokszor, hogy majd meg fogom én csinálni. Mikor? Hát majd holnap! Nincs az olyan messze, valamit holnap kell csinálni. A július végi istentiszteletre nem tudsz eljönni ma, mert az majd akkor lesz. Ugye? A karácsonyi istentiszteletre nem tudsz eljönni két hét múlva, mert az majd akkor lesz, valamit akkor kell majd megcsinálni. Az előző karácsonyról meg már lemaradtál, ha nem voltál itt.

Mindennek megvan az ideje, megvan az ideje annak, hogy megfőzd a vacsorát, vagy az ebédet és megvan az ideje annak, hogy elmenj a gyülekezetbe. Mindennek megvan az ideje. Isten elrendelte a zsidók számára a munkát, de ezek az emberek tizennyolc éve azt mondogatják, hogy még nincs itt az idő. Még nincs itt az idő! Mondhatjuk-e azt, hogy még nincs itt az idő az engedelmisségre? Van úgy, hogy vannak dolgok, amiket Isten mondott és mutatott, de meg kell várni az idejét, hogy odaérjünk, hogy azt megtegyük. De amikor az Úr azt mondja, hogy ezt most tedd meg, akkor te visszakérdezel, hogy tényleg, ezt kell csinálnom? Ha tisztán hallottál az Úrtól, akkor nem kell kérdezősködni, akkor nem kell keresni Isten akaratát! Ó, én keresem Isten akaratát, keresem a tökéletes időzítést, mert nem akarok előre menni, nem akarok lekésni, a tökéletes időzítésre várok! Tizennyolc éve? Tizennyolc éve várták, hogy mikor lesz fölépítve a templom, hogy mikor álljanak már neki végre? Testvérem, ha udvarolsz egy lánynak és úgy érzed, hogy ő a szíved párja, nem várhatsz húsz évet, hogy megkérdd a kezét! A lány azt fogja mondani, hogy na, erre se lehet számítani, mindent halogat!

Ezért én nagyon-nagyon fontosnak tartom – a saját életem is példa erre –, hogy ha van valamiféle elhívás, szolgálat, még ha nem is pontosan abban, amiről az szól, de valamit az ember kezdjen el csinálni. Ha mást nem, akkor azt, hogy az alkalom végén megigazítja a székeket a teremben. Valamilyen munkát, valamilyen szolgálatot keressél és kezdj el csinálni! Mindenkinek meg kell, hogy legyen, és meg is van a feladata. A fiatalokon látom, és láttam magamon is, és van annyi józan eszem, hogy belássam, hogy ha én húszévesen nem állok szolgálatba, akkor huszonöt, huszonnyolc évesen sokkal nehezebb lett volna, sőt valószínű, hogy nem is kezdem el. Harminc-egyvenévesen, a mostani fejemmel, nem kezdtem volna bele. Én azért vagyok ma szolgálatban, és azért állhatok itt Isten kegyelméből, mert akkor elkezdtem. Ha akkor nem kezdem el, engem kisodor valami a gyülekezetből biztosan. Tudom. Ismerem annyira magamat, vagyok annyira őszinte magammal. Isten már akkor mondta nekem, hogy kezd el csinálni! Nem volt mit tenni, ha az Úr ezt mondta. Volt bennem akkora istenfélelem, hogy nem mertem nem azt tenni, amit Ő mond. Erre bátorítalak téged is! Nem félttem a büntetéstől, hanem egyszerűen tudtam, hogy nekem az a jó, és neked is az a jó, ha azt csinálsz, amit az Úr mond neked. És akkor oda fogsz érni öt-tíz, húsz-harminc év múlva, amire vágyakozol meg álmodozol húsz-, harmincévesen. A folyamatos engedetlenség, a folyamatos halogatás mindig azt hozza, hogy mindent kitolsz majd.

Vannak sokan, akiknek 150 éves kort kellene megélniük, hogy belekerüljenek az Istentől jövő teljességnek legalább a felébe, mert annyira tolják az időt. De kevés ember éri meg a 150 éves életkort. Valamikor végre már föl kellene vened a bátorságot magadra, és munkahelyet kellene változtatnod. Vagy végre már el kellene kezdened egy vállalkozást! Vagy végre már változtatnod kell azon a vállalkozáson és csinálj valami mást! Nem tudok sablont húzni senkire sem. Egy bizonyos idő áll rendelkezésre, és amikor az ember fiatal, nagyobb energiával tudja belevetni magát ebbe az engedelmisségbe. Az Úr neked is mondott valamit, amit még nem tettél meg? Csak magadban válaszolj erre! Az Úr neked is mondott valamit, amit még nem tettél meg?

Az Úr háza romokban, de az emberek azt teszik, amit saját maguk akarnak – írja itt Aggeus próféta. Nem mondják azt, hogy nem építjük fel, nem mondják azt, hogy nem akarom felépíteni, nem mondják azt, hogy engedetlen akarok lenni, egyszerűen csak halogatják. Az én házamra nem szántak időt, energiát, pénzt, fáradságot – mondja az Úr –, de a ti házaitek színesre vannak festve! Az fontosabb? Egyébként ez olyan egyszerű: Isten mondta évekkel ezelőtt, tedd meg, ők nem tették meg, most pedig elégedetlenek az életükkel. Ezt olvastuk? Elégedetlenek az életükkel. Vetnek, nem aratnak annyit. Dolgoznak, de a pénzt, amit kapnak, azt olyan zacskóba teszik, ami lyukas, és kihullik belőle. Dolgoznak, dolgoznak, de nincs elegendő. Ha tovább olvasod az Igét, számítanak az aratásra, számítanak a termésre, hogy lesz kétszáz hordónyi bor, de csak negyvenhordónyi lesz. Kimennek, hogy lesz három

hektáron valahány mázsa kukorica, de csak töredéke lesz. Elégedetlenek az életükkel. Nagyon nagy tanulság van ebben itt. Azt mondja itt Isten Igéje: ha valami nem tetszik az életedben, gondold meg az útjaidat. Melyik Ige mondja ezt?

Aggeus 1,5–9.

5. Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!

Ha valami nem tetszik hosszú-hosszú évek óta az életedben, akkor azt mondja az Úr, hogy gondold meg az útjaidat! Gondolkodj el! Nem kell a felelősséget másra hárítani, nem kell szidni a kormányt, anyut, aput, a géneket, amit örököltél, a temperamentumodat. Mindenre lehet fogni mindenfélét, de azt mondja itt Isten, hogy fontold meg az útjaidat!

6. Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégsztek; isztok, de meg nem részegedtek; ruházkodtok, de meg nem melegedtek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel.

Voltál-e már így? Dolgozol, dolgozol, dolgozol, egyre jobban keresel, de egyre kevesebb van. Úgy elfolyik a pénz a kezeid közül, és mindenféle kiadásaid vannak, mert a hűtő, meg a mikró, a gázszámla, meg a fűtésszámla, minden úgy kiszipolyozza a pénzedet, hogy ahelyett, hogy megélnéd és megtapasztalnád azt, hogy megtakarításaid vannak, a következő fizetésig vagy a következő nyugdíjfolyósításig elfogyott a pénzed már egy héttel előtte, és ahelyett, hogy újabb bankszámlát kéne nyitnod, inkább kölcsön kell kérned. Erről beszél itt a Biblia, hogy adsz, adsz, vetsz magot, teszed a dolgodat, de keveset aratsz. Gondold meg az útjaidat!

7. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!

Ha valami nem működik jól az életedben, akkor valamit meg kell változtatnod! Nem kell ezen elkeseredni, nem kell ezen kétségbeesni, egyszerűen őszintének kell lenni! Ha valami nem jól működik, akkor változtass! Itt a 8-as versben adja az utasítást Isten nekir:

8. Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsem, azt mondja az Úr.

Ő elfogadja azt, ha neki szolgálsz, neki teszel valamit. Jézus mondja, hogy keressétek először Istennek az országát és minden megadatik nektek. Ehelyett mi mit csinálunk? Keresük azt, hogyan adathatna meg nekünk minél több minden, és aztán majd engedelmeskedünk, majd a fölös időből, majd, majd. Először megnézem a meccset, utána majd olvasom az Igét. Először majd megnézem a kis sorozatomat és utána, ha van egy kis időm, nem vagyok túl fáradt, akkor majd foglalkozom azzal, amit az Úr mond nekem. Majd, ha nem lesz ilyen meleg, kimegyek evangelizálni. Majd, ha nem lesz ilyen meleg, akkor elmegyek oda, ahova kell. Hideg van, az a baj, meleg van, az a baj! Most egyébként elég meleg van. Most ez a baj. Télen fűteni kellett, sokat kellett gázra fizetni, akkor az a baj.

De igazából nincsenek apró betűs részek itt, ahol az Úr azt mondaná, hogy ha ilyen kifogásaid vannak, akkor azt elfogadom. Na, jól van, téged ismerlek, neked nem olyanok a körülményeid! Tény, hogy különbözőek vagyunk, különböző a háttérünk, de Isten nem szociális alapon működik közöttünk, hanem hit alapján. Ő nem azt nézi, hogy mennyire vagy rászoruló, hanem azt nézi, hogy mennyire működteted a hitedet. Nem azt nézi, milyen háttérből jöttél, bár tudja, és Ő könyörülő és irgalmas, de nem ez alapján osztogatja az ajándékait vagy az Ő jó dolgait. Hanem az alapján, hogy te mit fogadsz el, mire mozdulsz rá, hajlandó vagy-e elfogadni és elhinni azt, amit Ő mond.

9. Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? Azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek, mindenki a maga házához.

Ha a dolgok az életedben nem úgy alakulnak, ahogy szeretnéd és ahogy az Úr akarja, mert tudod, hogy az Úr akarata, hogy gyarapodjál, hogy egészségben éljél, tudod, hogy az Úr akarata az, hogy békességben éljél és mégsem így alakul az életed már harminc éve, akkor azt mondja az Úr: Itt az idő, hogy megvizsgáld az útjaidat! Megvizsgáld az útjaidat! Látod-e, hogy miért van ez itt? Látod-e itt, hogy ezek az emberek szerették az Urat? Ezek az emberek

akartak nagy dolgokat tenni Neki. Ezek az emberek engedelmeskedni akartak majd egy nap, valamikor majd. Benne voltak abban a halogatásban, ami meglopta őket. Az Ige arról beszél, hogy itt anyagi értelemben volt nekik kevesebb. Vagy anyagi értelemben is. Ez a halogatás őket lopta meg. Mert most iskola van, mert most vendégeim vannak, most itt a barátnőm, most a főnökömhöz kell mennem, most festeni kell a házat, most diplomamunkára készülök, előbb ki kell fizetnem az adósságomat, most ki kell takarítanom az autót, most le kell mosnom az autót, ezernyi kifogást lehetne sorolni reggelig, de majd, ha összeszedem magam és majd minden körülmény úgy lesz, akkor majd megteszem! De az az igazság, hogy nem. Nem tesszük meg ilyenkor, csak halogatunk, halogatunk és megszegjük az első számú szabályát a gyarapodásnak. A gyarapodás első számú szabálya, hogy az Urat tegyük az első helyre, és ami a második helyre való, azt pedig a második helyre. Halleluja!

Olyan sok minden van ezzel kapcsolatban, amit elmondanék, kicsit szelektálok. Ugorjunk a végére, és ezzel be is fejezem. A történetnek itt még nincs vége, sőt ez még csak az eleje. Itt az Ige elmondja nekünk azt, hogy mit tettek a zsidók, mit mondott az Úr, milyen életkörülmények között éltek az életüket, de a gyönyörűsége és dicsősége az egészben az, hogy megvan a kiút ebből. A zsidók erre rámozdultak akkor, abban az időben, mert elkezdték azt a templomépítést, és elkezdték az alapjait letenni ennek a templomnak. Olvaszuk egyből a második fejezet végén a 18-as verset. Azt javaslom neked egyébként, hogy az ezt követő, és az előtte levő Igéket is olvasd el otthon, két rövid fejezet az egész. Tanulmányozd!

Aggeus 2,18–19.

18. Jól gondoljátok hát meg e naptól fogva az elmúltakat is! A kilencedik hónap huszonnegyedik napjától, attól a naptól fogva, amelyen letétetett az Úr hajlékának alapja. Jól meggondoljátok!

Itt most nem árurom el, hogy mennyi idő telt el az első igevers meg a kilencedik hónap huszonnegyedik napja között, számold ki, nem bonyolult! Olvasom tovább:

19. Van-é még mag a csűrben? És bizony, a szőlő, a füge, a gránátalma és az olajfa sem termett! E naptól fogva megáldalak.

Mondja itt az igevers, és olvasom egyben még egyszer az egészet, hogy könnyen áttekinthető legyen, és könnyen lehulljon előttünk a lepel, hogy melyik naptól kezdve mondja az Úr, hogy megáldalak benneteket bőségesen? Melyik naptól kezdve? Nem akkor, amikor befejezték a templomépítést, nem akkor, amikor már felszentelték és hálaadó istentiszteleteket tartottak ott. De jól figyeljétek meg, mi fog történni a mai naptól a kilencedik hónap huszonnegyedik napjától kezdve, amikor befejeztétek az Örökkévaló templomának alapozását. Figyeljétek csak meg, bár az elmúlt években nem hozott jó termést sem a gabona, sem a szőlő, sem a gránátalma, sem az olajfa, de ettől a naptól kezdve, bőségesen megáldalak benneteket. Melyik naptól fogva? Amikor elkezdtek engedelmeskedni. Onnantól kezdve bőségesen megáldalak benneteket – mondja az Ige. Bőségesen megáldalak benneteket. Azt gondold, hogy az áldást Isten majd akkor árasztja rád, ha a rád bízott munkát már teljesen, tökéletesen bevégezted, de a mi Istenünk, nem ilyen Isten! Ő azt mondja: elkezdted engedelmeskedni? Engem helyezted az első helyre? Az én áldásom bőségesen árad rád! Halleluja! Halleluja!

Ez egy üzenet itt a mi számunkra, ezért ne halogassuk elkezdni az engedelmességet, hanem lépünk bele abba! Lépünk bele abba, és akkor beteljesedik az, amit szeretnénk. Itt jött az áttörés. Még nem lett felépítve, nem lett teljesen kész a templom, csak el lett kezdve az Ő háza. Az Ő háza építése alatt a mai értelemben Krisztus Testének az építését gondolom és értem. Tehát az Őneki való engedelmestség alatt ezt értem többek között. Nem halogattak tovább, nem késlekedtek tovább, abba hagyták a saját dolgaikat, hogy ezt megtegyék. Az első helyre az Úr dolgait tették és épphogy elkezdtek az első kapavágást, vagy éppen csak elkezdtek kitűzni az alapozást, az alapozással foglalkoztak – olyan közel áll a szívemhez ez

nekem, mint építőiparos, nekem ezek aranyigék –, és attól a naptól kezdve bőségesen megáldalak benneteket – mondja az Ige. Halleluja! Halleluja! E naptól fogva megáldalak – mondja az Ige. Mondott Isten neked olyat, hogy tegyél meg valamit és te még nem tetted meg? Nem akarom elrontani a kedvedet, csak mondom, hogy ha nem engedelmeskedsz, csak rosszabb lesz a helyzeted, de ez van. Nem akarom elvenni a kedvedet semmitől és nem pálcaként és nem törvényként van ez a fejed fölött, egyszerűen csak mondom, jót hoz neked az, ha hallasz az Úrtól, és azt te megteszed.

A Jakab 4,7 mondja azt, hogy álljatok ellen az ördögnek és az elfut tőletek. Ugye? Ezt mondja az Ige? Nem ezt mondja az Ige. Az Ige azt mondja, hogy engedelmeskedjétek Istennek, álljatok ellen az ördögnek és az ördög elfut tőletek. Ezt mondja az Ige! Mi az első? Engedelmeskedj Istennek! A tudatos engedetlenséggel teret engedünk az ördögnek, hogy ő meglopjon bennünket. Ha tudatlanul tesszük ezt, Pál apostol is tudatlanul, de szíve őszinte egyenességében, Istennek szolgálva gyilkolta keresztényeket. Mi lett a következménye? Súlyos ítélet, Pál apostol vagy Saulus kettéváglak a lovaddal együtt és pusztuljál? Nem, hanem jött a kegyelem. Mivelhogy Pál apostolnak, akkor még Saulnak a szíve egyenes volt és tiszta volt Isten felé, csak tudatlan volt, képes volt rögtön, azonnal változtatni és teljesen az ellenkező irányba menni. Az az ember, akinek a lába elé vetették a kivégzett István köntösét, aki farizeus volt, aki melldöngető, aki „nekem van mire dicsekednem” ember volt. De a szíve egyenességében szolgálta Istent, azt hitte, hogy jót tesz azzal, hogy üldözi a keresztényeket. Amikor a tudatlanságából felébredt, maga Jézus volt az, aki a szellemi szemeit felnyitotta, akkor képes volt azonnal megfordulni. A legjobb módszer a sátán feletti uralkodásra, ha késlekedés nélkül megteszel mindent, amit az Úr mond neked. Engedelmeskedj Istennek, állj ellen az ördögnek, és az elfut tőled! Ez az Ige, ez így együtt, így Ige.

Az Ésaías 1,19. még nekem fel van írva, ismered az Igét, de azért elmondom. Mindenki ismeri az Igét, ugye? Ószövetségi igevers, de azt hiszem, hogy nagyon igaz ez ma is.

Ésaías 1,19.

19. Ha hajlandók és engedelmesek lesztek, e föld javaival éltek;

Van, akiben megvan a készség, mint ahogy a zsidókban is megvolt először a templomépítésre, de nem voltak engedelmesek, mert halogattak. Valakiben meg van az engedelmisség, de nem készséges a szíve. Azért csinálja, mert muszáj és megteszi, mert hát ezt mondta anyu, akkor megteszem – mondják ezt a tinédzserek. Nem készségesen csinálják, nem a szívük teljességéből takarítják ki a szobájukat, nem azért, mert de jó nekem ezt csinálni. Megteszem, jól van! – de a végeredmény az, hogy megteszi. De itt az Ige azt mondja, ha készséges is vagy és ezzel együtt engedelmes, e föld javaival fogsz élni. Ha az ószövetségben igaz volt ez, akkor mennyire igaz ez ma? Halleluja! Nem fogjuk megtudni, mi az igazi engedelmisség addig, amíg csak a könnyű dolgokat tesszük meg. Amíg csak azokat tesszük meg, amik könnyűek, egyszerűek, amik csak tetszenek nekünk. Az igazi engedelmisség abban mutatkozik meg, amikor megtesszük azokat is, amiket nem könnyű megtenni, amiket nehéz megtenni. Jézus szökdelve, mint egy tinédzser, úgy ment fel a keresztre? Nehéz volt az a kereszt? Sokkal súlyosabb volt az, minthogy bármelyikünk el tudta volna azt viselni. Ő mégis örömmel volt engedelmes! Nehéz volt az a kereszt. Isten súlyos árat fizetett azért, hogy nekünk kapcsolatunk, közösségünk lehessen Vele. A Neki való engedelmisségünk a mi hálaválaszunk és áldozatunk az Ő irányába. Dicsőség Neki! Halleluja! Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.